

Förordning om ändring i förordningen (1999:1134) om belastningsregister;

utfärdad den 18 december 2003.

Regeringen föreskriver att 10–13, 21, 27, 28 och 31 §§ förordningen (1999:1134) om belastningsregister skall ha följande lydelse.

- 10 §¹** Uppgifter ur belastningsregistret skall lämnas ut om det begärs av
1. det statsråd som är föredragande i ärenden enligt lagen (1991:572) om särskild utlänningskontroll, i ärenden om utlämning för brott eller om nåd i brottmål eller andra ärenden enligt 11 kap. 13 § regeringsformen, i ärenden om upphävande av domstols beslut om utvisning på grund av brott enligt utlänningslagen (1989:529) eller i ärenden om överförande av straffverkställighet enligt lagen (1972:260) om internationellt samarbete rörande verkställighet av brottmålsdom eller den statsrådet bemyndigar, för utredning i ett sådant ärende och i fråga om den som ärendet gäller,
 2. chefen för Justitiedepartementet eller den han eller hon bemyndigar, om utdraget behövs för att fullgöra en skyldighet Sverige har enligt en överenskommelse med en främmande stat,
 3. en åklagarmyndighet, i ärenden där en prövning skall göras, i fråga om den som prövningen gäller,
 4. en polismyndighet i passärenden, tillståndsärenden och andra ärenden där en lämplighetsprövning skall göras, i fråga om den som prövningen gäller, samt i ärenden om anställning eller uppdrag vid myndigheten,
 5. en tullmyndighet i tillståndsärenden och andra ärenden där en lämplighetsprövning skall göras, i fråga om den som prövningen gäller,
 6. en länsstyrelse, i ärenden när länsstyrelsen enligt lag eller förordning skall hämta in sådana uppgifter, i ärenden där länsstyrelsen skall göra en lämplighetsprövning, i ärenden där länsstyrelsen skall pröva frågor om förbud mot att ha djur eller om omhändertagande av djur, i ärenden om körkortstillstånd, körkort, traktorkort, taxiförarlegitimation, tillstånd till yrkesmässig trafik, biluthyrning och transporttillstånd samt i ärenden om tillsyn enligt förordningen (1989:149) om bevakningsföretag, i fråga om den som ärendet gäller,
 7. Vägverket, i fråga om den som myndigheten vid lämplighetsprövning enligt lagen (1998:493) om trafikskolor och förordningen (1998:978) om trafikskolor överväger att ge tillstånd eller godkänna samt i ärenden om körkortstillstånd, körkort, traktorkort, taxiförarlegitimation, tillstånd till yrkes-

¹ Senaste lydelse 2002:969.

mässig trafik, biluthyrning och transporttillstånd, i fråga om den som ärendet gäller,

8. en myndighet som har rätt att besluta om frihetsberövande åtgärd enligt lagarna om överlämnande eller utlämning för brott eller utlänningslagen, i ärenden som rör en sådan åtgärd,

9. en kriminalvårdsmyndighet i fråga om den som myndigheten avser att anställa inom kriminalvården eller anlita som övervakare inom frivården eller som förtroendeman enligt lagen (1991:2041) om särskild personutredning i brottmål, m.m.,

10. en kriminalvårdsmyndighet, när uppgiften behövs för prövning av en fråga enligt lagen (1974:203) om kriminalvård i anstalt, lagen (1976:371) om behandling av häktade eller anhållna m.fl., lagen (1994:451) om intensivövervakning med elektronisk kontroll eller lagen om särskild personutredning i brottmål,

11. Kriminalvårdsnämnden, när uppgiften behövs för prövning av en fråga om villkorlig frigivning,

12. en övervakningsnämnd eller lokal kriminalvårdsmyndighet, i ärenden om övervakning, i fråga om den som ärendet gäller,

13. det statsråd som är föredragande i ärenden enligt lagen (1950:382) om svenskt medborgarskap eller utlänningslagen i andra ärenden än som sägs i 1, eller den statsrådet bemyndigar, för utredning i ett sådant ärende, dels i fråga om den som ärendet gäller, dels för utredning enligt 2 kap. 4 § andra stycket utlänningslagen i fråga om någon annan än den som ärendet gäller,

14. Försvarsmakten, i fråga om den som myndigheten avser att anställa i utlandsstyrkan inom myndigheten,

15. Migrationsverket och Utlänningsnämnden, i ärenden enligt lagen om svenskt medborgarskap eller utlänningslagen, dels i fråga om den som ärendet gäller, dels för utredning enligt 2 kap. 4 § andra stycket utlänningslagen i fråga om någon annan än den som ärendet gäller,

16. Statens kriminaltekniska laboratorium, i ärenden om DNA-analys, i fråga om den som ärendet gäller, samt

17. en passmyndighet utom riket i passärenden, i fråga om den som ärendet gäller.

Vad som sägs i första stycket om en polismyndighet gäller även i fråga om Rikspolisstyrelsen.

Uppgifter om annan än den som prövningen gäller enligt första stycket 13 eller 15 skall begränsas till uppgifter om påföljder för brott enligt 3, 4 eller 6 kap. brottsbalken eller uppgifter om besöksförbud.

11 §² Uppgifter ur belastningsregistret om brott som föranlett någon annan påföljd än penningböter skall lämnas ut om det begärs av

1. Justitiekanslern, i fråga om den som ansöker om ersättning enligt lagen (1998:714) om ersättning vid frihetsberövanden och andra tvångsåtgärder,

2. Högskolans avskiljandenämnd, i fråga om den som nämnden vid prövning enligt högskolelagen (1992:1434) överväger att avskilja från utbildningen,

3. Arbetsmarknadsstyrelsen, för utredning i ärenden om kallelse till ny tjänstgöring av vapenfri tjänst, i fråga om den som ärendet gäller,

4. Riksbanken, i fråga om den som banken avser att anställa som bevaknings- eller transportpersonal,

5. en statlig, kommunal eller landstingskommunal myndighet som beslutar om anställning av personal inom psykiatrisk sjukvård, vård av utvecklingsstörda, vård av barn och ungdom eller tvångsvård av missbrukare, i fråga om den som myndigheten avser att anställa eller anlita som uppdragstagare,

6. Lotteriinspektionen, i fråga om den som myndigheten vid prövning enligt lotterilagen (1994:1000) överväger att ge tillstånd att få anordna roulettspel, täringsspel och kortspel,

7. Statens räddningsverk, i fråga om den som myndigheten vid lämplighetsprövning enligt förordningen (1988:1145) om brandfarliga och explosiva varor överväger att ge tillstånd,

8. en socialnämnd, i ärenden om adoption, vårdnad om barn, barns boende, umgänge med barn, medgivande att ta emot barn m.m. enligt 5 kap. 2 § och 6 kap. 6–10 och 12–16 §§ socialtjänstlagen (2001:453) samt åtgärder enligt lagen (1990:52) med särskilda bestämmelser om vård av unga eller lagen (1988:870) om vård av missbrukare i vissa fall,

9. Luftfartsverket, i fråga om den som myndigheten vid lämplighetsprövning enligt luftfartslagen (1957:297) och luftfartsförordningen (1986:171) överväger att ge certifikat eller tillstånd,

10. Järnvägsinspektionen, i fråga om den som myndigheten vid lämplighetsprövning enligt 4 och 19 a §§ järnvägssäkerhetslagen (1990:1157) överväger att ge tillstånd,

11. Statens folkhälsoinstitut, i andra ärenden om tillstånd enligt alkohollagen (1994:1738) än serveringstillstånd, i fråga om den som ärendet gäller och styrelseledamot, verkställande direktör eller firmatecknare för denne samt delägare i ett fåmansföretag eller fåmanshandelsbolag som ärendet gäller,

12. en kommunal myndighet, i ärenden om serveringstillstånd enligt alkohollagen (1994:1738), i fråga om den som ärendet gäller,

13. Läkemedelsverket i fråga om den som myndigheten överväger att ge tillstånd enligt lagen (1992:860) om kontroll av narkotika, lagen (1961:181) om försäljning av teknisk sprit m.m. eller förordningen (1968:70) med vissa bestämmelser om injektionssprutor och kanyler,

14. en kronofogdemyndighet, för utredning i ärenden enligt skuldsaneringslagen (1994:334), i fråga om den som ärendet gäller, samt

15. Brottsoffermyndigheten för utredning i ärenden enligt brottsskadlagen (1978:413).

Sådana uppgifter som avses i 3 § 3–5 lagen (1998:620) om belastningsregister får inte lämnas till en myndighet som har rätt att få uppgifter enligt denna paragraf. En socialnämnd har dock rätt till uppgift om åklagares beslut om åtalsunderlåtelse samt om besöksförbud.

12 § Uppgifter ur belastningsregistret om brott mot 3, 4, 6, 8–11, 14 eller 15 kap. brottsbalken eller mot skattebrottslagen (1971:69) skall, om brotten föränlett annan påföljd än böter, lämnas ut om det begärs av

1. Fastighetsmäklarnämnden, i fråga om den som myndigheten vid lämplighetsprövning enligt fastighetsmäklarlagen (1995:400) överväger att registrera som fastighetsmäklare, samt

2. Kammarkollegiet, i fråga om den som myndigheten vid prövning enligt förordningen (1985:613) om auktorisation av tolkar och översättare avser att auktorisera.

Om påföljden även avser något annat brott än de som anges i första stycket, skall också uppgifter om det brottet lämnas ut.

Sådana uppgifter som avses i 3 § 3–5 lagen (1998:620) om belastningsregister får inte lämnas till en myndighet som har rätt att få uppgifter enligt denna paragraf.

13 § Uppgifter ur belastningsregistret om brott mot 8–11, 14 eller 15 kap. brottsbalken eller mot skattebrottslagen (1971:69) skall, om brotten föranlett någon annan påföljd än penningböter, lämnas ut om det begärs av

1. Finansinspektionen, för utredning dels i ärenden om lämplighetsprövning av styrelseledamöter, styrelsesuppleanter, verkställande direktör, ställföreträdare till verkställande direktör i auktoriserade marknadsplatser, banker, börser, clearingorganisationer, försäkringsbolag, kreditmarknadsföretag och värdepappersbolag, i fråga om den som ärendet gäller; dels i ärenden om större ägare i auktoriserade marknadsplatser, bankaktiebolag, börser, clearingorganisationer, försäkringsaktiebolag, kreditmarknadsföretag, medlemsbanker och värdepappersbolag, ifråga om den som ärendet gäller,

2. chefen för Finansdepartementet eller den han eller hon bemyndigar för utredning i ärenden om sådan lämplighetsprövning som avses i punkt 1 i fråga om den som ärendet gäller utom såvitt avser auktoriserade marknadsplatser, börser, clearingorganisationer, kreditmarknadsföretag och värdepappersbolag,

3. Revisorsnämnden, i fråga om den som myndigheten vid lämplighetsprövning enligt lagen (1995:528) om revisorer överväger att godkänna eller auktorisera, samt

4. en kommunal myndighet, i fråga om den som har anmält ett förvärv av hyresfastighet, om förvärvstillstånd får vägras.

Om den påföljd som dömts ut även avser något annat brott än de som anges i första stycket, skall också uppgifter om det brottet lämnas ut.

Sådana uppgifter som avses i 3 § 3–5 lagen (1998:620) om belastningsregister får inte lämnas ut till en myndighet som har rätt att få uppgifter ur belastningsregistret enligt denna paragraf.

21 § Uppgift om brott som föranlett någon annan påföljd än penningböter, skall lämnas ut om det begärs av

1. ett sådant larminstallationsföretag som avses i lagen (1983:1097) med vissa bestämmelser om larmanläggningar m.m., i fråga om den som företaget avser att anställa eller anlita som uppdragstagare för larminstallationer, samt

2. en enskild sammanslutning eller en person som beslutar om anställning av personal inom psykiatrisk sjukvård, vård av utvecklingsstörda eller vård av barn och ungdom, i fråga om den som den enskilde avser att anställa eller anlita som uppdragstagare.

Sådana uppgifter som avses i 3 § 3–5 lagen (1998:620) om belastningsregister skall dock inte lämnas ut.

27 § En domstol skall, i fråga om den som på grund av en dom eller ett beslut skall registreras enligt 3 § 5 lagen (1998:620) om belastningsregister, lämna sådana uppgifter till åklagarmyndigheten som anges i 8 § denna förordning. En domstol skall också lämna sådana uppgifter till åklagarmyndigheten som krävs för gallring enligt 16 § 6 lagen om belastningsregister.

28 § Justitiedepartementet skall, i fråga om den som på grund av en dom eller ett beslut skall registreras enligt 3 § 1 lagen (1998:620) om belastningsregister, lämna sådana uppgifter till Rikspolisstyrelsen som avses i 2 § 11 och 7 § 2 och 3 denna förordning.

31 § En åklagarmyndighet skall, i fråga om den som skall registreras på grund av ett strafföreläggande enligt 3 § 1 eller ett beslut enligt 3 § 4 eller 5 lagen (1998:620) om belastningsregister, lämna sådana uppgifter till Rikspolisstyrelsen som anges i 2 § 2 och 3 samt 8 § denna förordning. En åklagarmyndighet skall också lämna sådana uppgifter till Rikspolisstyrelsen som krävs för gallring av registret enligt 16 § 5 och 6 lagen om belastningsregister.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2004.

På regeringens vägnar

THOMAS BODSTRÖM

Stefan Johansson
(Justitiedepartementet)

